

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני:

תא"ל אורלי מרקמן - המשנה לנשיא
אל"ם מאיה הלר - שופטת
אל"ם אבנר בן זקן - שופט

בעניין:

התובע הצבאי הראשי – המערער (ע"י ב"כ, סרן שחף חיטמן-אפיני)

נגד

ח/XXX טוראי מ' ס' – המשיב (ע"י ב"כ, עו"ד גיל בנדל)

ובעניין:

ח/XXX טוראי מ' ס' – המערער (ע"י ב"כ, עו"ד גיל בנדל)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, סרן שחף חיטמן-אפיני)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי זרוע היבשה שניתן בתיק ז"י (מחוזי) 267/16 (סא"ל מאיה גולדשמידט – אב"ד; רס"ן ערן קמפר – שופט; סרן מרק אברמוב – שופט) ביום 28.5.2017. ערעור התביעה (קולת העונש) נדחה. ערעור ההגנה (חומרת העונש) נדחה.

פסק - דיןרקע

1. טורי' מ' ס', המערער, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שתי עבירות של פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 1, (3)2 ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, בצוותא חדא עם אחר; בעבירה שעניינה הטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)5(א) ו-5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; בעבירה שעניינה הדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה שעניינה השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.
2. בית הדין קמא גזר על המערער, עונש של חמישה (5) חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. עוד נפסק, כי המערער ישלם לנפגעת העבירה פיצויים בסך 5,000 ש"ח.
3. הצדדים לא השלימו עם העונש שהושת על המערער בגזר הדין ומכאן הערעור שלפנינו.

גזר הדין וההליכים בבית הדין המחוזי

4. בית הדין קמא עמד בגזר-דינו, על נסיבות ביצוע העבירות, כדלהלן:

"מדובר במסכת אירועים שהתרחשה בחודשים נובמבר – דצמבר 2015, עת שירת הנאשם כמפקד כיתת טירונים בבט"ר ניצנים, וכמפקדה של מי שבאותה תקופה שירתה כטירונית, רב"ט ע.ב.

הנאשם היה מעורב בשני אירועים של צילום מצבים אינטימיים והפצת הצילום: אירוע ראשון מיום 27/11/2015, אז צילם את רב"ט ע.ב. מקיימת יחסי מין עם טבח נוסף בבסיס, סמל ב' ט', ושלח את הסרטון לסמל ב' ט'. באותו מעמד גם צולם הנאשם על ידי סמל ב' ט', כשהוא מקיים יחסי מין עם רב"ט ע.ב., וסרטון זה נשלח על ידו באמצעות אפליקציית ה-whatsapp לקבוצה המונה חמישה אנשים... באירוע נוסף מראשית חודש דצמבר 2015, צילם הנאשם את רב"ט ע.ב. כשהיא מקיימת יחסי מין עם טבח נוסף בבסיס, סמל יונתנוב, והאחרון הפיץ לאחר מכן, על דעת עצמו, את הסרטון לאחרים. בהמשך, בשעה שרב"ט ע.ב. נסעה למצ"ח על מנת למסור עדות בדבר האירועים בבסיס, התקשר אליה הנאשם, ואמר לה להכחיש את העובדה שקיימה עימו יחסי מין. כמו כן ביקש ממנה למחוק את כלל התמונות וההודעות שלהם במכשיר הטלפון הסלולארי שלה, וכן תכתובות בינה לבין סמל ב' ט'. בעקבות זאת מחקה רב"ט ע.ב. את התכתובות

ביניהם, והנאשם גם התקשר אליה מאוחר יותר על מנת לוודא שהיא עשתה כן".

5. מטעם התביעה הוגש לבית הדין קמא, תצהיר נפגעת העבירה, המלמד כי חוותה בעקבות האירוע נזק נפשי, בעיקר לאחר שגילתה על אודות היקף הפצת אחד הסרטונים, וכי אף ניסתה לשים קץ לחייה. המתלוננת אף פירטה לגבי נזקים חברתיים שנגרמו לה בעקבות הפצת הסרטון האמורה, וציינה, כי היא מטופלת על-ידי גורמי בריאות הנפש באופן תדיר, וכי כיום, מצבה השתפר, יש לה חברים וחברות והיא משרתת באופן תקין בצה"ל. המתלוננת בחרה שלא לשתף את הוריה בשארע ולפיכך, לא זכתה לסיוע או תמיכה מהם.

6. בית הדין קמא, למד עוד מהראיות שהובאו לפניו, כי המערער התגייס לצה"ל בחודש נובמבר 2014, ולאחר שסיים קורס מ"כים שובץ כמפקד כיתה בבסיס טירונים. עד לפרשה זו היה שירותו תקין לחלוטין, ללא כל עבירות משמעת. עם זאת, בעקבות הסתבכותו בפרשה זו נשפט בבסיסו בדין משמעתי במספר הזדמנויות ואף נידון בבית הדין המחוזי, בגין עבירה של העדר מן השירות שלא ברשות (תיק דרום (מחוזי) 20/17). הורי המערער גרושים. הוסכם כי המערער חווה את הליך הגירושין בגיל צעיר והתקשה להתמודד עם המצב שנוצר.

7. בדבריו לפני בית הדין קמא, הביע המערער חרטה על שהפיץ את הסרטון האמור. המערער מסר עוד כי "השירות בצה"ל חשוב לו וכי הקדיש את כל כולו לחייליו, במשך שישה מחזורי טירונות אותם הדריך". עם זאת, ציין, כי לאור שינוי שיבוצו, בעקבות ההליך המשפטי, אין הוא מצליח למצות את עצמו בשירות הצבאי והוא חש ניזוק מכך.

8. בהידרשו לנסיבות ביצוע המעשים, ראה בית הדין קמא לקבוע, כי לפניו שני אירועים שבגינם יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים.

9. בכל הנוגע לאירועי הפגיעה בפרטיות וההטרדה המינית, התייחס בית הדין קמא לערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער ובכלל זאת, הפגיעה בכבוד המתלוננת ובפרטיותה. נקבע, כי הפצת אחד הסרטונים על-ידיו לקבוצת נמענים, הביאה לכדי כך שיכולת השליטה שלו על המידע הופקעה ממנו והביאה לפגיעה ממשית במתלוננת. כן נקבע, כי המערער פגע פגיעה חמורה באמון, החייב לשרור בין חייל למפקדו הישיר, זאת מאחר שהמערער היה מפקדה של המתלוננת והיה אמון על שלומה וביטחונה האישי. בצד זאת, ציין בית הדין, כי המעשים נעשו ללא תכנון מוקדם. בהמשך, סקר בית הדין את העונשים שהושתו במקרים דומים ובחן את העונש שהושת על מעורב אחר בפרשה, סמל ב' ט', אשר

צילם את המתלוננת בנסיבות דומות. אותו נאשם לא הפיץ את התמונות והסרטונים במרשתת, אך הציגם לאחרים. על סמל ב' ט' נגזרו בבית הדין המחוזי ארבעה חודשי מאסר בפועל, מחצית התקופה בכליאה ממשית ומחציתה בעבודה צבאית (ז"י (מחוזי) 268/16). לבסוף, קבע בית הדין קמא את מתחם העונש ההולם במקרה שלפנינו, בין **שלושה (3) לשישה (6) חודשי מאסר בפועל**.

10. בבואו לקבוע את העונש בתוככי מתחם הענישה ההולם התחשב בית הדין בכך שהמערער לא נטל אחריות של ממש על מעשיו, כי לאחר האירועים אשר בבסיס הרשתות, הסתבך המערער בעבירות משמעותיות ואף נעדר מיחידתו שלא ברשות. מנגד, נשקל שירותו הממושך והתורם של המערער עד למקרה הנדון, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ושיפוטו בדין משמעותי של המערער בעקבות שתיית אלכוהול בבסיס, במהלך האירועים אשר בבסיס הרשתות ואף עקב קביעה כי מסר במהלך הדין המשמעותי בעניין גרסה כוזבת. בעקבות אותם מקרים, נשא המערער בעונש מחבוש ממושך, בשל אופן ניהול ההליך הפלילי בתיק זה. בשקלול כל אלו השית בית הדין קמא על המערער **ארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל**.

11. בכל הנוגע **לאירועי הדחת העד והשמדת הראייה**, אף כאן בחן בית הדין את הערכים החברתיים, אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער, ובכלל זאת, הצורך להגיע לחקר האמת. נקבע, כי מעשיו של המערער פגעו בטוהר ההליך השיפוטי. המערער הצליח להשפיע על המתלוננת, אשר מחקה פרטים מהטלפון הנייד שברשותה ובכך, פגע בחקירה, אף אם מעשיו נועדו בעיקר, להסתיר את מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת – פקודתו. בית הדין קבע את מתחם העונש ההולם בין **חודש לחודשיים מאסר בפועל** ובהתחשב בנסיבות אשר פורטו לעיל, נוכח השיקולים שלהם נדרש בית הדין בעת קביעת העונש בתוככי המתחם, השית על המערער **חודש ומחצה של מאסר בפועל** בגין אירוע זה, תוך שהורה על חפיפת חודש מסך כלל העונשים.

ערעור ההגנה

12. **ארבעה ראשים לטיעוני ההגנה**, אשר עתרה להקל בדינו של המערער. הראשון, עניינו יישום עקרון **אחידות הענישה** בעניינו של המערער. נטען, כי העונש שהוטל על המערער חמור באופן בלתי מידתי ביחס לעונש אשר הוטל על מעורב אחר, סמל ב' ט' (ראו פסקה 9 לעיל וכן ע/41,42/17 **סמל ב' ט' נ' התובע הצבאי הראשי (2017)**). כמו-כן נטען, כי אין בעובדת היותו של המערער מפקדה של המתלוננת, בעת ביצוע המעשים, כדי להצדיק את החמרה הניכרת בעונשו של

המערער, שעה שנקבע על-ידי בית הדין קמא, כי סמל ב' ט' היה מי אשר צילם תחילה את קיום יחסי המין עם המתלוננת ונטע את הרעיון בראשו של המערער. כך גם, נטען, כי חלקו של המערער פחות בחומרתו מעניינו של מעורב אחר בפרשה, רב"ט יונתנוב, נוכח חלקו של האחרון בהפצת הסרטונים ופגיעתם במתלוננת. על רב"ט יונתנוב נגזרו, במסגרת הסדר טיעון, ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודה צבאית (ראו: ז"י (מחוזי) 269/16 **התובע הצבאי נ' רב"ט יונתנוב**)).

13. בראש הטיעון השני נטען, כי בית הדין קמא סטה **סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה** (הסנגור הפנה אל רע"פ 1267/15 **משיח נ' התובע הצבאי הראשי** (טרם פורסם, 22.2.2015); ע/37/15 **סמל מולה נ' התובע הצבאי הראשי** (2015); ואל ע/6/17 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט סולימני** (2017)). נטען, כי בית הדין המחוזי שגה אף משקבע כי מעשיו של המערער חמורים מאותם מקרים, שבהם הושתו עונשי מאסר בפועל על מי שצילמו בסתר חיילות במצבים אינטימיים (במהלך מקלחת ובזמן החלפת בגדים בחדרים).

14. שלישית, נטען, כי בית הדין קמא לא שקל כדבעי ולא נתן את המשקל הראוי ל**נסיבות הקולה** שבמקרה דנן, ובכלל זאת השיהוי שחל בהגשת כתב האישום, הדחתו של המערער מתפקיד פיקודי והעמדתו של המערער לדין משמעתי במהלך ההליך המשפטי שהתנהל בעניינו, על עניינים הקשורים באותה פרשה כמו גם ריצוי העונש המשמעתי שהוטל עליו – 45 ימי מחבוש בפועל.

15. ראש הטיעון הרביעי עוסק בקביעת בית הדין, כי המדובר בשני אירועים שבגינם יש לקבוע **שני מתחמי עונש נפרדים**. נטען, כי מעשיו של המערער מהווים פרשה אחת, רצופה ובסמיכות זמנים. לפיכך, לדידו של הסנגור, ראוי היה לקבוע בגינם מתחם עונש אחד ולהשית בגינם עונש כולל, או לכל הפחות, להורות על חפיפתם המלאה, בהתאם לכלל שנקבע בסעיף 34(א) רישא לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ערעור התביעה

16. התביעה מצידה, עתרה להחמיר בעונשו של המערער, באופן אשר יבטא נכונה את הפגיעה החמורה הגלומה במעשיו בערכים חברתיים, המחייבים שמירה על כבוד הזולת ופרטיותו וייתן ביטוי לנזק אשר נגרם לנפגעת העבירה כתוצאה מהפצת תמונותיה האינטימיות והסרטונים במדיה הוירטואלית. כן נטען, כי המערער פגע פגיעה קשה אף בערכי צה"ל ובהם ערכי הרעות, האחווה, המשמעת

הצבאית והלכידות החברתית, וזאת בשל היותו מפקדה הישיר של המתלוננת וחובתו הבסיסית להגן עליה, לשמור על בטחונה האישי ובוודאי לא לפגוע באמון שנתנה בו.

17. נופך חומרה נוסף ראתה התביעה בפגיעת מעשי המערער בטוהר ההליך השיפוטי, לאור פגיעתם ביסודותיה של שיטת המשפט – הם החתירה לחקר האמת ועשיית צדק. התביעה הצבאית עמדה בטיעוניה על היבטי החומרה הניבטים מנסיבות המעשים, ובהם, כאמור, מעמדו הפיקודי של המערער, מהות המעשים, היקפם ופוטנציאל הנזק הגלום בהם וכן הנזק שנגרם בפועל לנפגעת העבירה. נטען, כי אין בעונש שהוטל על המערער כדי לבטא היבטים אלו כדבעי. עוד נטען, כי שגה בית הדין קמא עת הורה על חפיפה (חלקית) של עונשי המאסר שהשית, באופן שפוגע בעקרון ההלימה.

דיון והכרעה

18. סעיף 40 לחוק העונשין, שכותרתו "ריבוי עבירות", קובע כדלקמן:

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר – לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת."

19. אף כי המחוקק לא הגדיר את המונח "אירוע", נקבע בפסיקה כי כאשר קיים בין העבירות "קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו [אלו] לאירוע אחד" (ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 17.3.2016), בפסקה 26; וראו גם ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.10.2014); דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 22.5.2016)). כן נפסק, כי השאלה אימת ייחשבו עבירות שונות כ"מעשה" אחד, תבחן באמצעות מבחני משנה, שהמרכזיים בהם הם המבחן הצורני-עובדתי,

העוסק בשאלה האם מדובר בפעולה יחידה נמשכת או ברצף של פעולות נפרדות והמבחן **המהותי-מוסרי**, המתמקד בחשיבות הערך המוגן שנפגע (ראו: ע"פ 2453/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 11.12.2016)).

20. כאמור, בית הדין קמא ראה לקבוע כי מעשיו של המערער מקימים שני אירועים נפרדים, ובהתאם, קבע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים. בחינת עניינו של המערער מעלה, כי אף אם אין פער זמנים של ממש בין ביצוע העבירות, מושא האירוע העברייני הראשון, לבין זה השני, הרי שבהתאם למבחן המהותי-מוסרי, יש לקבוע, כי לא קיים מתאם ואף לא קיימת חפיפה, בין הערכים החברתיים שנפגעו על ידי ביצוע העבירות השונות. הערכים המוגנים המצויים בבסיס עבירה של פגיעה בפרטיות ובבסיס עבירה של הטרדה מינית, שונים בתכלית מאלה המצויים בבסיס העבירות העוסקות בהגנה על טוהר ההליך המשפטי (ראו והשוו: ע/10/16 **רס"ל יהודה נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 68 (2017)). אשר על כן, שוכנענו, כי לא נפלה שגיאה מלפני בית הדין המחוזי בקביעה זו.

21. אשר לאירוע של צילום הסרטונים והפצתם, אך לאחרונה, שב בית המשפט העליון ועמד על החומרה היתרה, הכרוכה בצילום בסתר של תמונות וסרטונים המתעדים קיום יחסי מין והצגתם לאחרים, בקבעו את הדברים הבאים:

"בית המשפט המחוזי היטיב לתאר את מידת החומרה, הרשעות והכיעור הטמונים בעבירה שביצע המבקש. המבקש, ביודעו כי המתלוננת, שהיא גם ידידתו, אינה מודעת לצילום הסרטון ואינה מסכימה להפצתו, עשה מעשה נלוז, מתוך רצון לזכות באהדה חברתית, ופגע בכך פגיעה קשה ביותר במתלוננת. המבקש לא גילה, ולו שמץ של חמלה כלפי המתלוננת, ונראה בעליל כי הפצת הסרטון בקרב שבעה מחבריו, מעידה על אובדן דרך וזלזול בכל ערך של הגינות וכבוד כלפי הזולת" (רע"פ 1728/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 10.3.2017)).

22. גם בית-דין זה, חזר ושנה על אודות הסיכון הטמון בהם, נוכח נפיצותם של מעשים מעין אלה והקלות הבלתי נסבלת של ביצועם –

"מציאות החיים מלמדת עוד, כי העבירות שבגינן נותן המערער את הדין, הפכו זמינות וקלות. היכולת הטכנולוגית מאפשרת לכל מי שאוחז בטלפון נייד לבצע מעשים שעניינם פגיעה בפרטיותם של חיילות וחיילים. לדאבון הלב, נגע זה פשה במחנה. גם החשש מפני הפצת התמונות והגדלת מעגל הפגיעה הפוטנציאלי, יש בו כדי להעצים את הנזק אשר נגרם כתוצאה מן המעשים. מטבע הדברים, מרגע שצולמו התמונות, אין לנפגעות העבירה שליטה על היקף הפגיעה בפרטיותן ובכבודן, וזאת בהעדר

יכולת למנוע את הפצת התמונות, בין בדרך של הצגתן, כפי שהוצע על ידי המערער לחייל אחר במקרה דנן, ובין בדרך של העברתן לצד שלישי" (עניין **סולימני** לעיל וראו הפסיקה שאוזכרה שם).

23. צבר נסיבות החומרה בעניינו של המערער בולט. המערער שימש כמפקד כיתתה של המתלוננת, אשר עשתה את צעדיה הראשוניים בשירות הצבאי. המערער הוא הוא הגורם אשר היה אמון על ביטחונה האישי ובו שמה המתלוננת את מבטחה. לדאבון הלב, המערער בגד באמון שניתן בו. באמון שניתן בו על ידי מפקדיו, לבל ימעל בחובותיו כמפקד. אך חמור מכך – באמון שנתנה בו המתלוננת, אשר לא שיערה בנפשה כי יחסי המין אשר קיימה יתועדו על ידי מפקדה, שלא בידיעתה, ויופצו במדיה הוירטואלית, שלא בהסכמתה. ניצול נלוו זה של מעמדו ותפקידו של המערער לשם ביצוע המעשים, תוך פגיעה של ממש בערך הרעות וביחסי האמון החייבים לשרור בין חיילים ומפקדיהם, חייב אף הוא, לבוא במניין השיקולים בעת גזירת הדין (על מעמדם של השיקולים הצבאיים הייחודיים בעת גזירת העונש ראו: רע"פ 391/17 **פלוני נ' התובע הצבאי הראשי** (טרם פורסם, 15.1.2017)).

24. כאמור, נטען על ידי ההגנה, כי ראשית כל חטאת במעשיו של סמל ב' ט', אשר היה הראשון לתעד את המתלוננת במהלך קיום יחסי מין. דא עקא, כי אין בעובדה זו כדי להקל עם המערער. נהפוך הוא. מצופה היה מן המערער, לאור מעמדו ותפקידו, כי יחדול את מעשיו של סמל ב' ט', ובוודאי שלא יסלים אותם. לפיכך, יש לקבוע, כי עניינו של המערער קשה וחמור מעניינו של סמל ב' ט' ופשיטא כי על הענישה לבטא זאת. גם ההשוואה אל גזר הדין בעניינו של סמל יונתנוב אינה יכולה להועיל למערער. אמנם, העונש אשר הושת על מעורב זה, שהועמד על ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודה צבאית, קל ביחס לעונש שהוטל על המערער, ואף נקבע כי חלקו בפרשה כלל גם שליחת סרטונים, עם זאת, עיון בגזר הדין מלמד, כי בין הצדדים התגבש הסדר טיעון מקל וחריג, בשים-לב לנסיבותיו הייחודיות של אותו נאשם, אשר לקה בבריאותו לאחר ביצוע המעשים. משכך, שוכנענו, כי אין בו כדי להשליך על עונשו של המערער (לסקירה נרחבת על יישומו היחסי של עקרון אחדות הענישה ראו: ע/14,15/13 **סמל ביטון נ' התובע הצבאי הראשי** (2013)).

25. נופך חומרה נוסף נודע להפצתם של הסרטונים במדיה הוירטואלית. אף כי נקבע, כי הסרטון שהופץ על-ידי רב"ט יונתנוב במדיה האמורה, גרם את מרב הנזק למתלוננת, הרי שפוטנציאל הנזק העולה מהוצאת הסרטונים תחת שליטתו של

המערער אל המרחב הוירטואלי הוא רב, ובצדו החשש כי יגיע לגורמים רבים נוספים. זאת ועוד, אין להשלים עם התנהגותו של המערער, אשר היה אדיש לסבל שגרם במעשיו למתלוננת והכל לשם השגת רווח אישי – חברתי ועל בית הדין לשדר מסר נחרץ כנגד תופעה חברתית זו, שפגיעתה, כאמור, קשה.

26. אף פנייתו של המערער אל המתלוננת למחיקת מידע שהיה שמור בטלפון הנייד שלה, פניה אשר נשאה פרי, פועלת לחובתו של המערער. ודוק: קביעת בית הדין קמא, כי מעשיו של המערער לא נעשו מתוך כוונה לשבש את החקירה, אלא מתוך רצון להסוות מפני מפקדיו את יחסיו המיניים עם פקודתו, אינה מכרסמת בחומרתם.

27. אמנם, קיימות נסיבות העומדות לזכותו של המערער, ובהן: חלוף הזמן ממועד ביצוע המעשים, נסיבותיו המשפחתיות שאינן קלות וכן שירותו התקין עד להסתבכותו בפרשה זו, ואולם סברנו, כי בית הדין קמא העניק לאלו את המשקל הראוי וערך נכונה את האיזון בין לבין נסיבות אחרות, העומדות לחובתו, למשל, אי-נטילת אחריות למעשיו.

28. לאור המפורט לעיל, לא ראינו חומרה יתירה בעונש אשר הושת על המערער.

29. כפי שפורט לעיל, בחן בית הדין המחוזי את כלל נסיבות המקרה לפני ולפנים. בית הדין אף נתן דעתו למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, תוך שסקר באריכות את הפסיקה הרלוונטית לענייננו. במצב דברים זה, דומה, כי אין להתערב במתחם העונש ההולם שנקבע ואף לא במידתו. הדברים אמורים ביתר שאת, נוכח עונשי המחבוס שהוטלו על המערער בעקבות חלקו באירועים ואף נוכח גרסה כוזבת שמסר בנוגע לשתיית אלכוהול במהלכם. ניהול ההליך המשמעותי בענייננו של המערער היה אמנם, "עניין תמוה כשלעצמו", כלשון בית הדין קמא. בנסיבות אלו, לא סברנו, כי נפלה שגגה בקביעת העונש על ידי בית הדין קמא, המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור (ראו והשוו: ע/3/17 **התובע הצבאי הראשי נ' טור' קובלצ'וק** (2017)).

30. אשר להוראת בית הדין לחפוף באופן חלקי את עונשי המאסר בגין האירועים השונים, אמנם, בע"פ 5915/15 **ח'ורי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 3.11.2016), נקבע, כי הגם שהחלטה בדבר חפיפת העונשים או הצטברותם נתונה לשיקול דעת בית המשפט, הרי שעם תיקונו של חוק העונשין (תיקון מס' 113), שונתה נקודת המוצא בסוגיה זו, באופן שהכלל הוא הצטברותם של עונשים ולא חפיפתם. עם זאת, בראי התמונה הכוללת, ולאור המפורט לעיל, סברנו כי אין מקום להחמיר

בעונשו של המערער וכי יש להותיר את הוראת בית הדין קמא בעניין חפיפתם החלקית של העונשים, על כנה.

31. ערעורי הצדדים נדחים, אפוא.

ניתן והודע היום, א' באב התשע"ז, 24 ביולי 2017, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט	שופטת	המשנה לנשיא	
למקור	נאמן	העתק	חתימת המגיה: _____
מכני	קורל	סגן	
הדין	בית	קצינת	תאריך: _____